

Persèfone

Agre

Gerard Cisneros Cecchini

Abans ella somreia
dels seus primers amors,
dels altres, posseïts;
somreia quan sortien
d'ella, p'rò no sabia
que la seva avidesa
seria també seva i
la tendresa de cada
dia es tornaria
com una primavera
a punt per hivernar:
fruitant i madurant
i caient i sembrant.